

Sygn. akt II CSKP 119/22

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Grela

SSN Beata Janiszewska

w sprawie z powództwa B. S.

przeciwko Gminie Miasto B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 lutego 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 kwietnia 2019 r., sygn. akt I ACa [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w T. wyrokiem z 30 stycznia 2018 r. zasądził od Gminy Miasta B. na rzecz powoda B. S.: w punkcie I - kwotę 38 592,74 zł z ustawowymi odsetkami od 30 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty, w punkcie II - kwotę 802,80 zł z ustawowymi odsetkami od 20 maja 2015 r. do dnia zapłaty, zaś w punkcie III - w pozostałym zakresie powództwo oddalił. Natomiast w punktach IV, V i VI orzekł o kosztach postępowania i wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu.

Wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...): w punkcie 1 - w częściowym uwzględnieniu apelacji powoda zmienił punkty II, IV i V zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w ten sposób, że zasądzoną w jego punkcie II kwotę 802,80 zł zastąpił kwotą 18 835,32 zł oraz zmodyfikował zawarte w punktach IV i V rozstrzygnięcia co do kosztów postępowania, w punkcie 2 - oddalił apelację powoda w pozostałym zakresie i oddalił apelację pozwanej w całości, zaś w punkcie 3 i 4 - orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego i wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu.

Od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wniósł powód, zaskarżając go w punkcie 2, w zakresie „oddalającym powództwo ponad zasądzoną kwotę 57 428,06 zł z ustawowymi odsetkami od 30 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty”. Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z treścią art. 398⁴ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać w szczególności: (1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, (2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, (3) wnioski o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega usunięciu, co wynika z treści art. 398⁶ § 2 *in medio* oraz *a contrario* z treści art. 398⁶ § 1 k.p.c. Drugi z tych przepisów dopuszcza bowiem sanowanie braków skargi kasacyjnej, o których mowa w art. 398⁴ § 2 lub 3 k.p.c., nie dotyczy natomiast skarg niespełniających wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Skarga kasacyjna obarczona nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym podlegała odrzuceniu, bez wzywania skarżącego do jego usunięcia.

W judykaturze jednolicie przyjmuje się, że oznaczenie zakresu zaskarżenia oraz precyzyjne sformułowanie wniosków skargi kasacyjnej ma kluczowe znaczenie. Po pierwsze bowiem - skargę wnosi się od orzeczenia prawomocnego, a więc musi być znany zakres ewentualnej ingerencji Sądu Najwyższego w zaskarżone

orzeczenie. Zaś po drugie - skargę rozpoznaje się w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw (art. 398¹³ § 1 k.p.c.), a wniosek lub wnioski skargi kasacyjnej muszą być ściśle skorelowane z zakresem zaskarżenia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 16 kwietnia 2021 r., II CSK 501/20; z 29 października 2021 r., V CSK 31/21).

W szczególności bezwzględnym wymaganiem jest, aby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi kasacyjnej (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 października 2007 r., V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008/C/81; z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12; z 10 kwietnia 2013 r., III CSK 64/13; z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13; z 11 grudnia 2014 r., III CZ 54/14; z 2 kwietnia 2014 r., IV CZ 14/14; z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16). Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się skarżący.

Tymczasem skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie tego wymagania nie spełnia, gdyż zakres zaskarżenia i wniosku kasacyjnego zostały w niej określone w sposób zawierający niedającą się usunąć sprzeczność. Zakres zaskarżenia odniesiony został do punktu 2 wyroku (przy czym skarżący wadliwie wskazał, że „w zakresie oddalającym powództwo ponad zasądzoną kwotę 57 428,06 zł z ustawowymi odsetkami od 30 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty”, podczas gdy w punkcie tym Sąd Apelacyjny m.in. „oddalił apelację powoda w pozostałym zakresie”), zaś wniosek kasacyjny odnosi się do całego wyroku Sądu Apelacyjnego. W niniejszej sprawie zatem, ze względu na niejednoznaczność określenia zakresu zaskarżenia, nie da się stwierdzić istnienia korelacji między zakresem zaskarżenia a zakresem wniosku kasacyjnego.

W orzecznictwie wyjaśniono, że konieczność sprecyzowania zakresu żądanego uchylenia lub zmiany orzeczenia Sądu II instancji dotyczy każdego

wniosku skargi kasacyjnej, więc za niepełny należy uznać wniosek "o uchylenie zaskarżonego wyroku", bez wskazania czy uchylenie to ma nastąpić w całości czy w określonej (a jeśli tak, to w jakiej) części. Okoliczność ta czyni skargę niedopuszczalną (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 czerwca 2020 r., III CSK 149/19).

Z uwagi na powyższe orzeczono, jak w sentencji postanowienia.